

Visie (De Reformatie, 4 oktober 2013)

Hoe ziet de wereld er over vijf jaar uit? De mensen van Google hebben wel een idee. Tegen die tijd draagt iedereen een *Google glass*, een draagbare computer op een brillenmontuur. Typen is verleden tijd, smartphones zijn hopeloos ouderwets en iedereen is voortdurend online. Natuurlijk zitten er nog flink wat haken en ogen aan de plannen, maar de toekomstvisie van Google is voor veel mensen inspirerend. De wereld volgens Google, daar wil je toch bij horen?

Bij het opstellen van de toekomstvisie van de kerk in Delft hebben we een tijd geleden gekozen voor het motto: 'Samen op weg naar de jongste dag'. Daarin zijn we bepaald niet uniek. Christenen laten zich sinds Hemelvaart inspireren door de dag van Jezus' terugkomst. Tegen de omhoog kijkende Galileeërs zeiden de twee engelen al: 'Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan.' Lees vervolgens de rest van het Nieuwe Testament eens met deze zoekopdracht en het valt ineens op hoe de christelijke levensstijl concreet gevormd wordt door de verwachting dat Jezus terugkomt.

Beeld

Net als in de reclame van Google gaat ook een christelijke toekomstvisie pas inspireren als je er een beeld bij hebt. Tijdens een Bijbelstudie met internationale studenten in Delft vertelde een van hen dat zij had besloten om Jezus te volgen. Tegelijk gaf ze toe dat ze het lastig vond om sommige geloofsfeiten te accepteren. De Bijbelstudie ging over Marcus 16, een van de ooggetuigenverslagen van de opstanding van Jezus. Ze kon niet geloven dat Jezus echt lichamelijk opstond uit een graf, zoals de evangelisten beschrijven.

Als je in de Bijbel leest dan valt op hoe het zien met geloven te maken heeft. Jezus verscheen niet voor niets gedurende veertig dagen herhaaldelijk aan de leerlingen, met wie Hij sprak over het koninkrijk van God (Hand. 1:3). De engelen zeggen ook niet voor niets tegen de leerlingen dat Jezus zal terugkomen *op dezelfde wijze* als Hij zojuist werd opgenomen. Het is juist doordat Jezus Zichzelf met zijn verzezen lichaam toonde aan zijn leerlingen – ze hadden er een concreet beeld bij – dat hun levens ook echt konden veranderen.

Pasen inspireerde pas nadat de leerlingen Jezus hadden gezien en aangeraakt. Tegen Tomas zegt Jezus: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' Het is net als met reclames: het *beeld* van de opgestane HEER deed wat met de levens van de leerlingen! Wij moeten het doen met de schriftelijke verslagen van de ooggetuigen. Wij hebben de HEER niet zelf gezien. Maar we hebben wél getuigenissen van anderen: omdat zij het gezien hebben, geloven wij. Omdat anderen er toen een concreet beeld bij hadden, kunnen wij nu ook geloven.

Toekomst

Het lichaam waarmee Jezus opstond en de boodschap van de engelen bij Jezus' hemelvaart zijn de apostelen voor altijd bijgebleven. De gebeurtenissen vanaf Pasen zijn vormend voor de christelijke toekomstverwachting. En voor het leven hier en nu. Johannes schrijft bijvoorbeeld over een leven vol vertrouwen naar de toekomst, dankzij de opstanding van Jezus: 'hoewel wij nog in deze wereld zijn, zijn we als Jezus' (1 Joh. 4:17).

Volgens een van de directeurs van Google, Ray Kurzweil, zullen we in de toekomst in staat zijn om onze herseninhoud op te slaan op een harde schijf. De consequentie daarvan is, volgens

Kurzweil, dat we dan eeuwig zullen leven. De vooronderstelling is echter dat we daarvoor onze lichamen niet nodig hebben.

De Bijbel inspireert met een ander vooruitzicht. De kern van de christelijke toekomstverwachting bestaat niet uit het verlangen naar de bevrijding van het lichaam of het leven in een harde schijf. In de brieven van de apostelen is de hemel duidelijk geen eindstation. Het is de plaats waar onze levens met dat van Jezus verborgen zijn in God (Kol. 3:3). Met deze wat cryptische uitdrukking bedoelt Paulus dat God toewerkt naar een nieuwe wereld, waarin het sterfelijke door het leven wordt verslonden (2 Kor. 5:4).

Inspiratie

Ik verwacht als christen geen bevrijding van mijn lichaam. Wel de verbetering ervan. De gedachte dat na dit leven de hemel wacht is misschien troostvol, maar inspireert mij niet echt. Ik merk dat het mij niet echt verandert, omdat het mij geen hoop geeft voor dit leven. Dat kan alleen Pasen. Jezus' leerlingen hebben het prototype gezien van hun eigen toekomstige lichaam. Dat maakt wel het verschil.

Paulus gebruikt in 2 Korintiërs 5 het beeld van een tent en van kleding. Niemand wil dat zijn tent wordt afgebroken – veel mensen in de tijd van Paulus leefden in tenten – en niemand wil naakt rondlopen. Mensen willen wel een betere versie ervan: een solide gebouw, eersteklas kleding. N.T. Wright schrijft dat dit de eigenlijke reden is waarom mensen kleding dragen. Niet zozeer vanwege de weersomstandigheden of vanwege de schaamte, hoewel beide zeker een rol spelen, maar omdat iedereen – volgens hem – diep van binnen weet dat hij of zij door God gemaakt is voor meer dan alleen het naakte bestaan: *'Clothes are an anticipation of our resurrected bodies'* (N.T. Wright, *2 Corinthians*, p. 54).

Het motto dat we als gemeente hebben gekozen is natuurlijk mooi, maar wat zegt de verwachting dat Jezus terug zal komen over het soort gemeenschap dat wij, met veel andere kerken, willen zijn? In 2 Korintiërs 5 wordt dat heel concreet.

Goede moed

Christenen, zegt Paulus, zijn mensen vol goede moed (2 Kor. 5:6-8). In een wereld waarin, als je erover nadent, weinig reden is voor optimisme, hebben christenen door Gods belofte *goede moed* voor de toekomst. Zoiets valt op. Een getuigenis van een jonge Chinese studente bevestigde dit onlangs. Ze vertelde dat ze tot geloof gekomen was, onder andere doordat ze merkte dat veel christenen in haar omgeving positieve mensen waren: open tegenover andere mensen, positief over de plaats waar ze wonen en het werk dat ze doen, en vol vertrouwen over de toekomst.

Nieuwsgierig

Christenen zijn ook nieuwsgierige mensen. Ze bouwen als gelovigen voort op de traditie van de apostelen, en juist daarom kiezen ze er bewust voor om te leven in verwachting van de dag dat Jezus terugkomt. Die houding maakt hen nieuwsgierig. Ik ben, juist als christen, benieuwd naar wat nog niet zichtbaar is en ik voel me vrij om samen met anderen te zoeken naar vernieuwing en passende vormen van kerk-zijn in deze tijd.

Vernieuwing

Christenen zijn ook mensen die graag doen wat God behaagt (1 Kor. 5:8-10). Een gemeenschap van gelovige mensen is een gemeenschap waarin het ergens over gaat. Wie zich laat inspireren door de visie van Google maakt waarschijnlijk ook gebruik van de diensten van dat bedrijf. Op een vergelijkbare manier mag je verwachten dat het leven door de Geest in de kerk zichtbaar wordt in concrete vergeving, gastvrijheid en

verdraagzaamheid. Want God werkt door Jezus aan een nieuwe wereld. Daar wil je toch bij horen?